

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 10201 af 05/12/2017 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 92-17 ægtefællebidrag - lave leveomkostninger i modtagerland - bidragsloftet

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2016-1021-57239

Ankestyrelsens principafgørelse 92-17 ægtefællebidrag - lave leveomkostninger i modtagerland - bidragsloftet

Principafgørelsen fastslår

Ægtefællebidrag fastsættes ud fra en økonomisk vurdering af den potentielle bidragsbetalers (herefter omtalt betaler) evne til at betale bidrag, og den potentielle bidragsmodtagers (herefter omtalt modtager) evne til at forsørge sig selv. Når det vurderes, om der skal fastsættes et bidrag, tager myndighederne udgangspunkt i nogle vejledende beløbsgrænser for såvel betaler som modtager, det såkaldte bidragsloft.

Der skal ikke fastsættes ægtefællebidrag, hvis modtagers indkomst ligger over bidragsloftet.

Hvis modtager lever i et land, hvor købekraften er væsentlig større end i Danmark, skal vurderingen af modtagers behov for bidrag foretages på baggrund af modtagerens reelle mulighed for selvforsørgelse i modtagerlandet.

Modtagerens indkomstniveau skal beregnes på baggrund af en indkomst i danske kroner omregnet med forskellen i købekraften i Danmark og i det land, hvor modtageren bor.

Forskellen i købekraften (købekraftspariteten oplyst i Verdensbankens Statistik PPP tabel) mellem Danmark og modtagerlandet beregnes ud fra de 3 år, som ligger forud for afgørelsesåret. Modtagerens opgjorte indkomst skal forhøjes forholdsmæssigt med den beregnede gennemsnitlige forskel i købekraften.

Metode:

PPPDanmark år 1 + PPPDanmark år2 + PPPDanmark år3

PPPmodtagerland år1 + PPPmodtagerland år 2+PPPmodtagerland år3 = forskel i købekraft x indkomst i danske kroner i modtagerlandet.

Eksempel fra sagen:

1,3 +1,3+1,1

0,5+0,5+0,4 = 2,6 x 122.000 kr. = ca. 317.000 kr.

I den konkrete sag vurderede Ankestyrelsen, at modtagerens indkomst skulle opreguleres forholdsmæssigt med forskellen i køberkraft i Danmark og modtagerlandet. Vi lagde vægt på, at modtageren ud fra en vurdering af modtagerens opgjorte indkomst (den indkomst, som han selv kunne skaffe sig) omregnet med forskel i køberkraft, kunne forsøge sig selv i modtagerland, uden at få fastsat ægtefællebidrag. Vi ændrede derfor bidraget til 0 kr.

Baggrund for at behandle sagen principielt

Ankestyrelsen har behandlet sagen principielt.

Det har vi gjort for at afklare, hvorledes en bidragsmodtagers evne til at forsørge sig selv skal vurderes i sager om ægtefællebidrag, hvor en bidragsmodtager bor i udlandet.

Reglerne

Love og bekendtgørelser

Lov om ægteskabets retsvirkninger senest bekendtgjort i lovebekendtgørelse nr. 1814 af 23. december 2015

- § 2 og § 6, om ægtefællers pligt til at forsørge hinanden selv om de lever adskilt på grund af uoverensstemmelse

Praksis

Vejledninger

Vi har også anvendt Vejledning om børne- og ægtefællebidrag nr. 11346 af 30. december 2015

- Pkt. 7.1.1. om ægtefællers forsørgelse
- Pkt. 7.1.3.1. om bidragsloftet
- Pkt. 7.1.4. om betydningen af bidragsbetalers indkomst

Vi har ligeledes anvendt Børne- og Socialministeriets Indkomstoversigt for fastsættelse af børne- og ægtefællebidrag i 2016 skrivelse nr. 11286 af 16. december 2015.

Den konkrete afgørelse

Begrundelse for afgørelsen om bidragspligten

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at M ikke har et rimeligt behov for bidrag, og at ægtefællebidraget derfor skal fastsættes til 0 kr. fra den 27. december 2015 til den 29. marts 2016.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at der ved vurderingen af, om der skal fastsættes bidrag, foretages en bedømmelse af, om den potentielle bidragsmodtager har et rimeligt behov for at modtage bidrag i retsvirkningslovens forstand.

Hvis bidragsbetalers indkomst i 2016 er **under ca. 800.000 kr. om året**, fastsætter Statsforvaltningen normalt bidraget skønsmæssigt sådan, at den potentielle bidragsmodtagers samlede indkomst inklusive bidrag ligger på ca. 280.000 kr. til ca. 300.000 kr. om året.

Tjener den potentielle bidragsmodtager årligt mellem ca. 280.000 kr. og 300.000 kr. (bidragsloftet) eller derover, fastsætter vi normalt bidraget til 0 kr. i 2016.

I forhold til Ks indkomstniveau lægger vi vægt på, at hun har en indkomst på ca. 448.000 kr. i 2015 og ca. 460.000 kr., hvis man omregner hendes indkomst i de måneder hun kunne pålægges at betale ægtefællebidrag til et års indkomst (indkomst december 2015-marts 2016 x 3).

For så vidt angår Ms indkomstforhold lægger vi vægt på, at hans samlede årlige indkomstniveau i danske kroner ligger på i alt ca. 122.000 kr. på tidspunktet for vurderingen af bidragspligten.

Vi har lagt til grund, at han har en månedlig pension på ca. 6.100 kr. fra Danmark. En månedlig gennemsnitlig indkomst fra udlejningsaktivitet, (beregnet på baggrund af det oplyste resultat før skat for 2014 og 2015, som følge af fald i indtjeningen i 2013-2015) ca. 3.400 kr., og pension fra x-land på 680,00 kr. pr. måned.

Vi lægger også vægt på, at M bor i y-land og at den gennemsnitlige forskel i købekraft mellem Danmark og y-land set over 3 år er på ca. 2,6 Det betyder, at der for det samme beløb kan købes ca. 2,6 gange så mange varer i y-land, som i Danmark.

Vi har lagt til grund, at det fremgår af Verdensbankens oplysninger, at købekraftspariteten i Danmark i perioden 2013-2015 var på henholdsvis 1,3, 1,3, og 1,1. I y-land var købekraftspariteten på henholdsvis 0,5, 0,5 og 0,4.

Ud fra en vurdering af Ms indkomst i danske kroner, set i forhold til købekraftspariteten, så svarer hans indkomst i Y-land til, at han har en købekraft i Danmark på ca. 317.000 kr. (2,6 x 122.000 kr.).

Vi vurderer på den baggrund, at M ikke har behov for at få fastsat et ægtefællebidrag (§ 6 bidrag). Vi har herved lagt vægt på, at han ud fra en vurdering af hans købekraft er stillet, som om han har en indkomst i Danmark på mere end 300.000 kr., som er bidragsloftet i 2016.

Vi har i den aktuelle sag ikke undersøgt, om beskatningen i Y-land er væsentlig lavere end den danske, allerede fordi M oplyste indkomstniveau er så højt, at hans aktuelle købekraft i y-land overstiger bidragsloftet. Vi har således ikke taget stilling til, om en eventuel skattefri / lavt beskattet del af Ms indkomst skal omregnes efter reglerne i vejledning om omregning af skattefri indtægter, for at foretage en fuld sammenligning af parternes indkomstniveau.

M har under sagen gjort gældende, at han har behov for at få ægtefællebidrag bl.a. fordi han har store udgifter til medicin. Uanset Ms medicinudgifter, vurderer vi, at han har tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv.

Bemærkninger til Ks klage

K har oplyst, at hun mener, at der ikke er korrekte oplysninger om Ms lejeindtægter fra udlejningen af hans 21 ferielejligheder. K mener, at M ikke har behov for ægtefællebidrag, allerede fordi hans månedlige indkomst på 8.812 kr. svarer til ca. 1.175 euros, set i forhold til, at en gennemsnitlig nettoløn i Y-land

er på 480 euros, svarende til ca. 3.600 kr. K oplyser desuden, at M anses for at være en af de mest velhavende personer i lokalområdet.

Vi har ikke oplyst sagen yderligere i forhold til spørgsmålet om lejeindtægter fra udlejningslejligheder i y-land, da vi allerede ud fra de foreliggende oplysninger vurderer, at M ikke har et rimeligt behov for ægtefællebidrag.

Ks bemærkninger har været inddraget ved sagens behandling. Vi henviser til ovenstående begrundelse og regler.

I forbindelse med vores behandling af sagen har vi orienteret M om Ks klage. Han er ikke kommet med bemærkninger til den.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.